

Laxní přístup

sezóna 2011 jaro - 8.N

Zápis o utkání – 1. zápas	3
<i>Recenze k utkání s týmem Sexy prdelky</i>	4
Zápis o utkání – 2. zápas	6
<i>Recenze k utkání s týmem Strážci Pomeranče</i>	7
Zápis o utkání – 3. zápas	9
<i>Recenze k utkání s týmem Stříbrný hroch C</i>	10
Zápis o utkání – 4. zápas	12
<i>Recenze k utkání s týmem Šacht'or Praha FC</i>	13
Zápis o utkání – 5. zápas	15
<i>Recenze k utkání s týmem Corleone</i>	16
Zápis o utkání – 6. zápas	18
<i>Recenze k utkání s týmem Caroil</i>	19
Zápis o utkání – 7. zápas	20
<i>Recenze k utkání s týmem Glebus United Nations</i>	21
Zápis o utkání – 8. zápas	23
<i>Recenze k utkání s týmem Kenguru FC</i>	24
Zápis o utkání – 9. zápas	25
<i>Recenze k utkání s týmem Vzteklé Želvičky</i>	26
Zápis o utkání – 10. zápas	27
<i>Recenze k utkání s týmem Los Gigoalos</i>	28
Zápis o utkání – 11. zápas	30
<i>Recenze k utkání s týmem Power Rangers</i>	31
Závěrečné zhodnocení sezóny	33

Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 3.4.2011

Hřiště: KBELY

**Laxní přístup – Sexy prdelky – 2:1
(1:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Zdeněk	Šátek David
2:0	Široký Jan	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	2	1
Hromádka Pavel	2	1
Jirmásek Tomáš	1	1
Kodiš Tomáš	0	0
Krlín Michal	1	0
Šátek David	2	1
Široký Jan	1	1
Široký Michal	1	0
Ujlaki Tomáš	1	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	1

Komentář rozhodčího:

Zápas byl velmi vyrovnaný, šance byly na obou stranách. Vyhral tým, který proměnil více šancí.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Sexy prdelky

Hromádka Pavel

Návrat do osmé sezóny. Že je v osmé veseleji bylo jasné hned jak se proti sobě postavil Laxní přístup a „Sexy prdelky“ ☺ Akorát vedro mají v té osmé lize zkurvené, takže se na Kbelském pískovišti hrálo opravdu náročně.

Soupeřově nevalné úrovni jsme se přizpůsobili už od prvního kopnutí a zcela bez jakéhokoli ladu a skladu jsme odválčili zhruba padesát antifotbalových minut, než se na to v posledních několika akcích dalo aspoň trochu dívat (myšleno sehráli jsme si aspoň jednou nebo dvakrát). A může za to MŠ (to pro něj bude překvápko ☺) protože místo aby se hned na začátku hry dral dravě dopředu, jak bylo dohodnuto, tak se klidně převlíkal, do základní sestavy vůbec nenastoupil a pak se nasral dozadu, čímžpádem jsme hráli bezobsažný chaos.

I tak jsme ale byli obecně nebezpečnějším týmem. My dělali chyby jen tradičním neobsazováním nebo pomalostí, soupeř naproti tomu nasekal hrozných minel hned v úvodních rozehrávkách a ačkoli jsme z toho měli několik pěkně dramatických akcí, paradoxně jsme z ničeho na podnose naservírovaného gól nedali (nejlepší byla v tomhle směru asi hned první akce kterou jsem vyšil ze střední vzdálenosti poté, co jsem čórl soupeři míč při rozehrávání v obraně, ale brankář předvedl asi svůj nejlepší zákrok zápasu a merunu mi vyrazil, nebo se aspoň nechal sebevražedně napálit.) Mimo gólů 1) Zdeňkův samostatný útok završený podobným bodlem jako používá Petr po kterém míč záhadně prohopsal pod obráncem i pod brankářem a 2) kvalitně provedený roh v podání Davida a HŠ jsme měli ještě několik zajímavých akcí, převážně z různých rozehrávek. Zdeněk krásně nastřelil břevno z trestňáku, po mých rozích či autech byly asi tři ostré závary nebo čisté průchody míče brankovištěm, jeden pěkný roh mi poslal i HŠ, jen jsem bohužel páčil mimo a Zdeněk měl asi dvě nebo tři zajímavější střely. A MŠ taky jednu střelu vytaženou na břevno, při které se ale ukrutně válel jak brouk na krovkách ve vápně.

Nejzábnějším momentem zápasu rozhodně trojitě minutí míče v podání Tomáše Kodiše, smála se celá lavička i pomocný rozhodčí ☺. Nejsmutnější moment zápasu vyrovnávací gól na 1:1 kdy nechráněný hráč (prý můj, ale to by mohl říct každý – rozhodně ovšem před rozehrávkou akce nikdo nehlásil Pavle, máš tam hráče) proboural obránce i brankáře a míč mu prakticky bez zavinění dohopsal do prázdné brány. Klasická pruda.

No, celkově slabý soupeř, slabí i my (ten chaos byl hrozný, příště musíme ten koncept hry nějak vylepšit), ale hlavně že jsme asi po deseti zápasech konečně vyhráli ☺

Šátek David

Je neděle 3.4. kolem šesté hodiny večer. Plzeň zrovna vítězí v Teplicích proti Ústí, čímž si zajišťuje slušný osmibodový náskok na Spartu, Slovácko zatím remizuje v Budějkách 0:0, Japonci stále sčítají oběti, už je jich přes dvanáct tisíc, v česku padají teplotní rekordy, Teroristé z al-Káidy se údajně přesunuli do Brazílie a osnují další útoky a já se právě vrátil z (hradu) hospody, kde jsme zapíjeli a zaobědovávali naše vítězství. Takže ještě v blahé paměti sepisuju paměti ze zápasu. Ráno jsme si se Zdeňkem, potažmo s Michalem dali 3 zápasy pískání. Celkem klídek až na jednu žlutou slovní přestřelku a jednu vytašenou červenou kartu.

No ale k zápasu. Kolem druhé hodiny, kdy jsme začínali bylo vedro jako prase. Účast 10-ti kousků navazuje na minulou zimní sezonu. Soupeř Sexy prdelky, mě překvapil tím že

vůbec přišel, protože podle názvu jsme je tipoval na jeden z těch sranda týmů, kteří si založí klub jen kvůli recesi a pak se divějí, že nechodí. Ale nepřijít na první zápas v sezoně by byla docela síla. No ale sešli se, tak se hrálo. Začátek nás vrátil do reality osmé ligy. Velice záhy jsme zjistili, že existuje i jiný tým, který hraje podobný antifotbal jako my. A just, dokonce ještě antifotbalovější. Brzy jsme dokázali strhnout vedení na naši stranu. Soupeř zahrával roh, nebo centroval zprava do vápna, k míči se dostal Jirmas, nahrál mi (jak po zápase přiznal, míč ho trefil) a já nahrál na rozběhnutého Zdeňka. Tomu sice nabíhal některý volný hráč na pravé straně (tuším, že jsem to byl já[?]) ale on se rozhodnul vystřelit. Kdyby nedal tak mu jistě mohl ten nabíhající hráč (tuším, že jsem to byl já [?]) vyčinit co to dělá, ale k údivu všech míč doputoval až do brány, i když jej velmi jistě, s asi 3 sekundovým zpožděním, kontroloval skokem plavmo sexyprdelácký gólmán. Celkem komická situace, ale gól se počítá. Důležitá, a na to přátelé nezapomínejte, byla asistence (tuším, že jsem to byl já [?]), kterou zlý Caidel nechtěl onomu geniálnímu nahravači (tuším že jsem to byl já [?]) přiznat. Podlehli však síle týmu, jako celku a nakonec mu ji (tuším že jsem to byl já [?]) přiznal. No, chvíli to vypadalo, že se třeba i rozstřílíme a zúročíme své investice ze soustředění (hlavně z koštu slivovice), ale jak už to milé děti s námi velmi často chodí, vedení jsme neudrželi. Po situaci, kterou mám zahalenou do černočerné tmy se před našim vápnem objevil úplně volný prdelní útočník, kterého si po odhlasování v hospodě měl držet Caidel. Prošel až k Ondrovi, kde po menším závaru srazil všechno, co mu stálo v cestě, šoupl míč pod Ondru, ten si na něj ještě hrábnul, ale marná snaha. Míč už měl jednoznačně namířeno do brány. Jelikož jsme z toho měl oči plné slz, páč jsem srdcař, neviděl jsem ani jestli míč do brány ještě někdo doklepával. Ale to by na této tragické situaci nic nezměnilo. 1:1.

Pak se hrálo podle podobného scénáře jako předtím. My se tlačili dopředu, ale byli jsme marní. Soupeř měl šance ale byl marný. Tak se i dohrál poločas. Za zmínku stojí snad jen veselá vložka v podání Tomáše K., který navlas stejně, přes kopírák 3x minul skákající míč. Jo a ještě Zdeňkovo břevno, nebo spíš spojnice branky.

Do druhé půle jsme nastupovali s odhodláním, že to nějak půjde. A šlo. Po několika přenesení hry z před naší branky k soupeřově jsme vybojovali roh. Ondra na mě kopal přes celé hřiště, já míč hlavou líznul, ten letěl do růžku, ale gólmán vyrazil. Takže roh. Ten jsem rozehrával já a celkem mě překvapil volný prostor ve vápně hostů. Prdelky nějak nepostřehli, že se hraje, takže nebyl problém najít volného Honzu Š., který elegantně zasunul míč do branky. 2:1. V tu chvíli už jsem cítil, že to dáme. *(Plzeň zrovna zvyšuje na 0:4, takže se grilujte Spartani)* Soupeř, i když se snažil a pronikal celkem často do nebezpečné vzdálenosti, nedokázal vážněji ohrozit naši svatyni. Jednou sice utekl jeden hráš a sám se valil na Ondru, ale za zakončení se musí stydět asi ještě doteď. My jsme toho taky sice moc nepředvedli, ale byli jsme rozhodně nebezpečnější. Dost tomu i přidával soupeřův gólmán, který ze zdánlivě klidných situací dokázal vyčarovat drama. (*ojoj 0:5 pro Plzeň*) Bylo tam i pár hezkých střel a jeden neuznaný gól - i když právem. Každopádně vyhrát jsme si zasloužili, remíza by byla hnusně nespravedlivá. Doufejme, že takto marné soupeřův potkáme v lize častěji.

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 10.4.2011

Hřiště: KBELY

**Strážci Pomeranče – Laxní přístup – 4:1
(2:0)**

Stav	Střelec	Asistence
1:4	Bajar Zdeněk	Jirmásek Tomáš

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	1	3
Jirmásek Tomáš	1	3
Krlín Michal	1	1
Šafka Jiří	0	1
Šátek David	0	1
Šén Radek	0	4
Široký Jan	1	3
Široký Michal	1	3
Ujlaki Tomáš	0	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	1	4

Komentář rozhodčího:

Rozhodčí komentář nevedli.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Strážci Pomeranče

Zeman Ondřej

V krásném počtu 4 na střídání a za pěkného počasí jsme se sešli, abychom „odehráli“ náš druhý zápas v sezóně proti týmu Strážci pomeranče. Soupeřův tým byl tvořen převážně mladými, běhavými a technicky dobře vybavenými hráči a jejich hra byla podpořena i zkušeností, neboť již hráli 7mou ligu (někdo říkal).

Náš spíše taktický než běhavý styl založený především na nepřesnostech (se zvláštním citem pro neschopnost si nahrát) slavil největší úspěchy ze začátku, kdy jsme zaznamenali i gólovku, první gól si mohl připsat Jirka Šafka, ale z bezprostřední blízkosti trefil jen ruku brankáře. První čtvrtinu zápasu jsme ještě zvládli, obrana se držela (byla tam jen jedna šance soupeře) a dostávali jsme se i před branku soupeře (série rohů a útočných autů), pak se to ale otočilo a začal úřadovat soupeř. Rychlými akcemi s přihrávkami po celé šíři hřiště se dostával do blízkosti naší branky. Přesto se poměrně dlouho nemohl prosadit, ač se mu naše obrana snažila situaci všemožně ulehčit tím, že mu nechávala prostor, neobsazovala hráče, já nechytal atp.

První gól jsme dostali smolně, střelu ze střední vzdálenosti tečovali 2 naši a míč mi šel do protipohybu k tyči¹. Pak jsem si dal málem druhý gól sám, když jsem po ultralehoulinké střele na čáře zápasil s míčem sumó (svůj motiv k tomuto cvičení si nějak nemohu vybavit). Další gól jsem ale dostal ještě před přestávkou, když na vzdálenější tyči dorážel prudkou přihrávkou (neobsazený) hráč. Někdy tou dobou dorazil na hřiště i malej šíri se slovy: „Od kolika to hraje?“ Soupeř mohl ještě zvýšit, ale v tutovce nastřelil útočník jen tyč.

Do útoku to z naší strany nebylo nic moc, mé mazané výkopy byly většinou příliš mazané i na naše útočníky, z pár jich sice byly nějaký menší závary (i střely), ale ke gólu to nevedlo.

Druhý poločas byl z naší strany ukázkově špatný, naproti tomu soupeř se rozehrál a jeho rychlé kombinace slavily úspěch. Za druhou půli stačil dát 2 góly. Jeden byl jak přes kopírák jako druhý vstřelený gól (nehlídaný hráč přihrává a nehlídaný hráč skóruje ke vzdálenější tyči), druhý jsem možná mohl mít, kdybych šel hned na zem před zcela nehlídaným útočníkem (ale bylo to rychlé). Soupeř ještě trefil tyč a zadržal asi tak 4 tutovky.

Naše výkopová taktika se zejména vlivem mé výkopové techniky zcela rozpadla a náš čestný úspěch zaznamenal Zdeněk po přihrávce Jirmiho², když dorážel vlastní střelu. Zdeněk byl naším nejlepším hráčem a jeho nejčastější hláška byla: „Kdo hraje tu obranu?! Nikdo!“ A možná nějaké to slovo, které byste v rychlých šípech hledali marně.

Když bylo víceméně jasné, že prohráme a rozdíl ve skóre se bude dost možná ještě zvyšovat, David začal, jako obvykle v takové situaci, simulovat a odstoupil ze hry. Pak jsme dali ten náš jediný gól (za stavu 0:4).

Celkově zasloužená výhra soupeře.

¹ Před tímto gólem měl dobrý moment vracející se Krleš, který aniž se ohlédl běžel ze soupeřovy půlky v zádech s hráčem soupeře, který měl míč a z branky to vypadalo, že Krleš prchá. Když jsem tuto situaci po zápase zmínil, prohlásil Krleš, že tam měl 2 hráče. Jirmi k tomu poznamenal, že vzhledem k četnosti hlášky „měl jsem tam 2 hráče“ během zápasu, musel hrát soupeř nejméně v devíti.

² A byla tak na 15 metrů!

Jirmásek Tomáš:

Jen stručně. Bohužel nešlo o smolnou prohru. Nejde ani použít okřídlené klišé, že jsme prohráli se ctí (jediná pravda ve větě zní, že jsme prohráli). Naivní (ale všeobecně rozšířená) představa, že mladochy přehrajeme zkušenostmi a staříky uběháme, se ukázala být ani ne tak lichou, jako spíše úplně mimózní. Mladíci nás takticky přehráli – dopomohl jim k tomu také celkem podpásový trik, kdy si neustále střídali místa a my si je nejen nestíhali přebírat, ale ani jsme nestíhali si všimnout, že tam někde jsou. Z toho pramenilo časté „Tobě utíká“, aniž by měl kdo představu komu vlastně utíká. Celkem nám to tím otrávil, což by za určitých okolností šlo kvalifikovat jako nespportovní chování, ale rozhodčí v sobě nenalezl dostatek osobní statečnosti, která by mu umožnila soupeře povylučovat či alespoň zápas předčasně ukončit pro soupeřovu permanentně se opakující unfair hru. No nic mladé jsme nepřetaktizovali. Zbývalo je tedy uběhat, měli jen jednoho na střídání, zatímco mi hned 4, vesměs samé maratonce, úkol se zdál tedy celkem jednoduchý, hlavně v okamžiku, kdy za ně hrál i jakýsi čtyřicátník, který však absolutně nepochopil svoji roli a pořád tam pobíhal a dokonce, ach ano, i předbíhal, čili otrava na entou.

Před chvilkou jsem viděl brankáře Gomeze z Tottenham (http://fotbal.idnes.cz/video-na-lavicku-s-nim-vyzvali-kouce-brankar-gomes-byl-zase-za-moulu-11c-fot_pohary.asp?c=A110414_122942_fot_pohary_min) a trochu mi to připomnělo Ondrou ekvibrilistiku, kdy si pustil balón (snad úmyslně?) pod sebe, vzápětí za sebe a pak ho zalehl. Většinou se zdálo, že za čárou, ale Ondra zalehl celkem velkou část hřiště, takže nelze s přesností určit, kde přesně byl míč zastaven, ale většina přítomných hráčů by svědčila, že až za čárou...

Jinak vše celkem krásně popsal Ondra, tak nemá cenu více rozebírat.

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 17.4.2011

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Stříbrný hroch C – 0:5
(0:4)

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	0	5
Jirmásek Tomáš	0	5
Kodiš Tomáš (<i>brankář</i>)	0	5
Krlín Michal	0	5
Široký Jan (<i>brankář</i>)	0	5

Komentář rozhodčího:

V tomto zápase převažovala radost ze hry a pobytu na čerstvém vzduchu s kamarády nad úrovní předvedené hry. Laxní přístup hrál pouze v pěti a to bylo málo.

Nejlepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem Stříbrný hroch C

Hromádka Pavel:

Mňo. Celý příběh zápasu se dá vcelku jednoduše odvodit už jen z pohledu na tabulku nahoře. Není tam nějak podezřele málo jmen? Je. A o tom to taky celé bylo. Nastoupili jsme ve čtyřech lidech do pole a ještě navíc bez smysluplného brankáře (buď jsem tam mohl jít já, nebo HŠ, ale to je značné oslabení pole, nebo tam může jít někdo z ostatních hráčů, ale ti se míče bojí – nakonec to vzal HŠ, protože tvrdil, že ho bolí noha, ale po čtyřech inkasovaných šel v druhé půli radši hrát).

Paradoxně to ale i přes jasně špatně rozdané karty nebylo tak hrozné. Hrochům trvalo asi čtvrt hodiny, než se jakž takž naučili hrát na výrazně oslabeného soupeře a než jsme také úplně přestali běhat ☺. A to i přesto, že jsem je hned od začátku ujišťoval, že už nikdo nedorazí a že vážně budeme hrát ve čtyřech. Věřit mi nechtěli, považovali to za nějaký můj sofistikovaný komplot, který je má zastihnout zcela nepřipravené. My hráli fotbal daleko fotbalověji, než je zvykem, protože ač papírová sestava, bylo jasné, že to nikdo jiný neudělá a tak jsme si sehrávali, vykopávali jen středně dlouhé míče, míč si vodili a nezabavovali se ho hned (hlavně Jirmi) a tak podobně. Někteří (Křeš + Tomáš K.) ze svého restříku vytáhli i zcela nevídané kličky, škoda, že po kličkách ještě nesehrají ☺ Něco jsme zkusili i na bránu, hlavně můj trestňák ze střední vzdálenosti brankáře hodně zaskočil (Jirmi pěkně stínil) a vyrážel ho horko těžko předloktím, smůla ale byla, že ač byl soupeř hodně hratelný a fotbalisti to moc nebyli, tak brankáře měli velmi schopného. A my se samozřejmě nedostali nad rámec nějakých střel z dálky (ač tedy Honza v druhém poločase přímo z výkopu parádním stylem napálil tyčku když přeloboval brankáře).

Každopádně, Hrochům to docela trvalo, ale nakonec se na nás naučili. První gól z levé strany, útočící hráč to šoupl kolem Honzy po zemi a bylo hotovo. Škoda, protože jsem za Honzu stíhl i zaběhnout a krýt část brány, útočník to ale šikovně napálil k té druhé tyči, což jsem nečekal, pak tuším proběhly nějaké housličky a posléze i jedna trošku hloupá situace kdy Tomáš celou dobu běžel souběžně s hráčem soupeře a vypadal, že ho v pohodě má až do okamžiku, kdy soupeř zrychlil a zaskóroval. Blbě na tom bylo hlavně to, že já i TK jsme byli v pozicích ve kterých jsme proti danému hráči mohli zakročit, kdyby jen si Jirmi chlapsky přiznal, že ho nedoběhne ☺ (my mu samozřejmě věřili, což ho z nějakého důvodu hrozně udivilo).

4:0 v poločase, Honza se dere z branky ven a trochu nám to prospělo, v druhé půlce jsme inkasovali už jen jednou (ač tedy extratrapně, ale tím nechci říct, že by se tomu dalo nějak rozumně zabránit) a opět si něco občas zkusili i na branku soupeře. Pěti dorazivším každopádně třikrát sláva, uhráli jsme lepší výsledek nežli kontumaci takže by se nám ostatní měli po zbytek sezóny klanět a hlavně to i přes početní nevýhodu občas vypadalo i jako fotbal.

Jirmásek Tomáš:

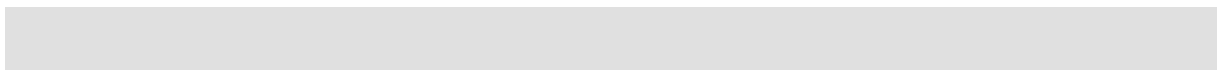
Další zápas po našem slavném návratu do osmé ligy a další zápas, který se nám ne úplně povedl. Zatímco však minule nás přehrál lepší soupeř, tak tentokrát jsme se přehráli sami, a to bídnou (ne)účástí. Ještě chápu, že jsme se před lety nesešli na písku v Řeporyjích (už jsem zase zapomněl, kde to přesně je), ale pro mnohé z nás prakticky domácí hřiště na Zákostelní, které je na metru, si asi zasloužilo větší účast, než 5 hráčů (termín „hráč“ myšlen samozřejmě formálně a ne obsahově).

Bylo nás pět. Caidel, Honza, Krleš, Tomáš Zrzavý (s příjmením mám problém, no) a já. Tedy žádný gólman a úkol první tedy jasný – jeho výběr. Logika by říkala, že v poli by měl zůstat Caidel s Honzou, aby byla zachována alespoň minimální pravděpodobnost, že si nejen přihrajeme, ale i to zpracujeme. Zbývá tedy já, Krleš (oba s vrozenou panikou z míče) a Tomáš (ten podle mě panikou také trpí, ale je mu trapné to přiznat). Já kromě strachu z balonu zvládnou i gólmanský vlastenec z rohu (viz Bojkovice). Nakonec tam vlezl Honza. Nestihl se rozchytat, protože já s Krlešem a Tomášem jsme ho prakticky netrefili (to platí pro celou bránu a její nejbližší okolí) a Caidel si nějak podezřele dlouho zavazoval tkaničky.

Výkop (ten se opakoval, protože jsem ho nezvládl) a hurá na ně. Nevypadalo to tak strašně, jak se mohlo zdát. O moc nás nepřehrávali, když už něco prošlo, tak to spolehlivě vyrazil Honza (ještěže jsme ho neunavili). Hráče jsme si celkem dobře přebírali, k čemuž nám také značně dopomohli, když měli o dost více slušnosti, než poslední soupeř, a moc neběhali a rozhodně si neměnili pozice. Dopředu to také nebylo úplně nejhorší, několikrát jsme i zakombinovali a několikrát vystřelili (zvláště Caidlův přímák byl nadějný). Ke konci poločasu jsme měli problém se silami a oni, využívaje možnosti střídání, nás začali uběhávat. Dva góly padly poté, co si nás rozebrali, jeden poté, co mi soupeř (za Caidlova a Tomášova přihlížení) utekl od půlky (prý mi věřili, že ho doběhnu!) a jeden poté, co nám utekl všem a Honzu si před vápnem obehrál, přesně to, o co jsme se marně celý zápas pokoušeli.

Druhý poločas jsme byli ještě trochu lepší a soupeř trochu horší, takže celkem vyrovnané. Oni nás už asi podcenili, běhali ještě méně (půlka týmu splňuje kritéria pro veteránskou ligu) a my díky posile do pole (Honzovi) běhali zase více. Branku odnesl Tomáš, ale mockrát na něj nevystřelili, tak celkem dobrý (až na gól samozřejmě). Honza běhal, střílel, kombinoval, ale smůla mu zabránila ve skórování. Při oblíbeném výkopu po pátém gólu trefil dokonce tyč. My dostali gól celkem nešťastně (jako by to někdy bylo nějaké štěstí), kdy soupeř vystřelil z úhlu z vlastní půlky (čili vzdálenost, co by na jiném hřišti znamenala prakticky celé hřiště), míč se po zemi pomalu šoural, nikým netečován, nikým nekryt, až do našeho vápna, kde byl Tomáš a před ním osamoceně stojící soupeř, celkem sympatický chlápek, co však zřejmě v dětství prodělal obrnu a nemohl se moc pohybovat. No výsledek: byl ten gól. Tomáš se sice tímhle zápasem dostal na první místo brankářů pro tuto sezónu (průměr 1 gól), ale také jako brankář aspiruje na gól z největší dálky nebo na první gól od tělesně postiženého, záleží, komu ho rozhodčí připíše.

Výkony...svědky na to nemáme, ale...Caidel super, spolehlivý, Honza jako brankář dobré, jako hráč nejlepší z nás, Krleš několikrát skvěle zakombinoval, dobře vystřelil a spolehlivě bránil, Tomáš bezpečně bránil i brankářil, zdařile kličkoval a já několikrát dobře přihrál (sic!), provedl kličku (sic! sic!) a dokonce i vystřelil (rozumí se, že vedle). Souhrnně: dozadu dobré, dopředu dobré, až se určitě všichni ti, co tam nebyli, určitě ptají, proč jsme tedy vlastně prohráli a na to je trefná odpověď: protože jste tam nebyli!

Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 25.4.2011

Hřiště: KBELY

Laxní přístup – Šachtor Praha FC – 3:3
(1:3)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Šafka Jiří	Hromádka Pavel
2:3	Šén Radek	Bajar Zdeněk
3:3	Hromádka Pavel	

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	2	2
Hromádka Pavel	3	3
Jirmásek Tomáš	1	3
Krlín Michal	3	3
Šafka Jiří	3	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	3
Šén Radek	3	2

Komentář rozhodčího:

Hosté se sice ujali vedení, ale soupeř v zápětí vyrovnal a pro zbytek prvního poločasu převzal aktivitu. Po přestávce ale domácí polevili a hosté toho po sílícím tlaku ke konci utkání využili k zaslouženému vyrovnání.

Nejlepší hráč:

Šén Radek

Recenze k utkání s týmem Šachtor Praha FC

Hromádka Pavel:

Tak tohle nakonec skončilo velmi dobře. Těsně před zahájením utkání to ještě vypadalo dosti nevalně, pobíhali jsme tam opět v pěti a dorazil pouze MŠ, zato však bez jakéhokoli vybavení a prý marod. Drobátko jsme na něj zatlačili a složili se mu na dres, pak však ale v rychlém sledu dorazil Zdeněk a Jirmi takže Michalovy výkony nebyly zapotřebí. A šlo se na hru.

Hned od začátku bylo vidět, že soupeř je technicky dosti zdatný, hraje hodně kombinační hru a mají dobrý přechod do útoku a dost klidu na to, aby si s rozehrávkami dávali docela na čas a byli tak útočně dosti nebezpeční. Naštěstí to ale nebylo tak slavné s rozehrávkami od zadu a dost toho zamrdali ve střední fázi. Dosti ale keců o soupeři a hurá na hru jako takovou. Začalo to vskutku skvostně, protože hned po několika minutách jsme šli do vedení a Šachtori se nestačili pořádně ani rozkoukat. Můj aut z levé strany (v oblasti vápna), skončil přímo v závaru a Jirka kde se vzal tu se vzal, krásně naběhl na míč a nekompromisně propálil do brány. Hráči Šachtoru se dost divili. Jenže je to asi taky dožralo a tak přidali na úsilí a i přesto, že jsme většinou bránili dosti zdárně se postupně pracovali až k vedení 3:1.

Jednou si nás solidně rozebrali při útoku 3 na 3 kdy nám utekl střelec po levé straně, jednou to byla smůlovitá záležitost kdy se soupeř pokoušel prokličkovat prakticky až do brány, Davidovi se zákrok podařil, ale míč mu unikl a zbytek obrany zaspal natolik, že to útočník zvládl ještě dorazit do prázdné a v posledním případě si nás také celkem povodili (ač nevím v jakém pořadí ty jejich góly šly). Nám se moc nevedlo, prošly nějaké hlavičky, ale výkopy šly ze značné části mimo a střel také nebylo úplně moc. Do druhého poločasu jsme tedy šli s tím, že to sice není úplná katastrofa, ale soupeř má o něco navrch.

Nebudu-li tedy nijak zvlášť rozebírat zjevnou nespportovnost vybraných hráčů soupeře, kteří měli spoustu blbých a zcela zbytečných keců na rozhodčího, prasili jak o život a nebáli se ani divadelních (simulovacích výkonů). Nutno ovšem uznat, že rozhodčí pískal velmi dobře, takže simulování jim zpravidla neprošlo a my si zakopali poměrně dost různých trestňáků, což se ostatně na závěr ukázalo pro soupeře osudné. (A zjevně nejaktivnější fauler a simulant Šachtorů také skončil se žluou kartou, když po jednom ze soubojů v závěru utkání vystartoval po Zdeňkovi).

Nicméně, druhý poločas šel lépe než první. Naše obrana si hodně povídala a bylo to znát (takže to bylo výrazně nad klasickou míru: já na někoho hulákám a on mě ignoruje), ale koordinovali se například i Jirmi s Jirkou a další. Soupeři už se do akce zdaleka tolik nedostávali a naopak jsme místy začínali mít dost ze hry i my. Šachtorům navíc místy haprovala i rozehrávka, takže jsme se dostali do několika ostrých brejků, což se projevilo hlavně zhruba v posledních deseti minutách které patřily čistě nám. Zdeňkova ukořistěná rozehrávka, kterou ale bohužel sám na brankáře prokličkoval, Šulinova střela z leva do tyče a několik dalších kombinačních akcí které jen těsně míjely branku nebo je brankář musel obtížně zachraňovat (brankář byl mimochodem mimo neschopnosti míč chytit a udržet – vše totiž jen vyrážel - velmi zdatný). Ale zadařilo se. Akce Zdeněk Šulin, sami dva na brankáře, Zdeněk sehrává před brankářem Šulinovi a ač ho tím trochu zahnal k rohu, Šulin stihl zpracovat, nasměrovat se zpět k bráně a trefit jí dřív, než se brankář a obránci vrátili. 2:3, soupeř znervóznil. V tuhle chvíli přichází řada akcí zmíněných výše, také ona žlutá karta a pak už 59-60. minuta. Získáváme přímý kop mírně na pravé straně v pěkné vzdálenosti od branky, беру si ho já (ještě jsem ten den nějak nic nekopal – Šulin sice chtěl taky, pak ho chtěl jen přisunout, ale nakonec šel do kotle a vzápětí mi děkoval,

že jsem ho to nenechal kopat), soupeř staví jednočlennou zeď trochu blbě a mě se daří jí ve výšce kolen obstřelit z prava, čímž to jde kolem clonícího tuším Krleše přímo na tyčku, odraz směr střed brány a brankář si míč sráží sám do branky. Poslední minuta, vyrovnáno, soupeři si doslova rvou vlasy ☺ Pochopitelně jsme to už ubránili a kořistíme cenný bod.

Soupeři se vztekají, brankář obviňuje rozhodčího z nadržování, kapitán soupeře huláká na rozhodčího jak si mohl dovolit v zápise splést komu dal vlastně kartu (což je poměrně jednoduché: kapitán který kartu dostal má číslo 17. Pod ním je brankář, který má číslo 1, jenže hrál na rodné číslo které začíná sedmičkou a protože kapitán neumí psát malé, namastil tu sedmičku do chlívěčku s číslem hráče, takže tam 17tky v zápise měl dvě ☺. Což je prý chyba rozhodčího. Hehe.

Celkově z naší strany povedené utkání které místy připomínalo i fotbal. Výkony hlavně obranně velmi dobré, takhle bychom měli koordinovat pokaždé. Cenný bod vůči jednomu z vedoucích týmů tabulky. Mimochodem, čtvrtý zápas v řadě s týmem začínajícím na S nebo Š. Příště nás čeká ještě první tým tabulky, pak už ale budeme mít s papírově těžšími soupeři hotovo a celý zbytek sezóny (s výjimkou posledního zápasu s Power Rangers) hrajeme proti týmům které jsou momentálně na 8.-12. příčce.

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 8.5.2011

Hřiště: KBELY

Corleone – Laxní přístup – 4:4
(2:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Zdeněk	
2:2	Krlín Michal	Šén Radek
3:4	Bajar Zdeněk	
4:4	Šén Radek	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	2	3
Hromádka Pavel	2	0
Jirmásek Tomáš	3	4
Kodiš Tomáš	1	3
Krlín Michal	3	3
Šafka Jiří	4	4
Šátek David (<i>brankář</i>)	4	4
Šén Radek	3	2
Široký Michal	4	1

Komentář rozhodčího:

Pohledné utkání, které hodně převýšilo parametry své ligy. Za bojovnost obou týmů zasloužená remíza.

Nejlepší hráč:

Šátek David

Recenze k utkání s týmem Corleone

Hromádka Pavel:

Hohó, další stylově vyválčená plichta s velmi silným týmem. Začátek utkání jsem bohužel nestihl (maratonci drobet zkomplikovali dopravu v Praze), ale i beze mě tam bylo osm lidí a dařilo se jim celkem dobře. Dorazil jsem tak akorát včas abych sledoval, jak si s naší obranou hraje soupeř bago a bez většího úsilí pohodlně skóruje po narážečce do odkryté brány. Jelikož soupeř okupoval první příčku žebříčku s bilancí 20:0, celkem oprávněně jsem očekával, že ve vedení nepochybně nejsme, jaké však bylo překvapení, když jsem byl informován, že jsme zvládli nemyslitelné a je to teprve 1:1 protože hned na začátku Zdeněk dobře přepadl rozehrávku soupeře a zvládl z toho zaskórovat.

Corleone se pyšnilo solidní obranou (pěkně sbírali hlavně nákopy a hodně dokázali předbíhat naše na sehrávku čekající hráče) a technicky zdatnými, sehranými a přímočarými útočníky kteří hrozili z kde čeho, ale naštěstí jim drobet haproval přechod mezi obranou a útokem, takže ve střední části hřiště se dost často míjeli sehrávkami (a jak mi bylo řečeno, tak od té doby co se báli dalšího Zdeňkova zákroku se problém jen zvětšil). Nebezpeční útočníci také poměrně záhy svou nebezpečnost dokázali dotáhnout do finíše, propálili nám Davida (mám dojem, že z levé strany) a Corleone vedlo 2:1 což už jim také vydrželo do poločasu.

V druhém poločasu jsme ale šli do sebe a v dobré náladě Corleone drobet nasrali. Ústřední motto soupeře do druhé půle totiž bylo dáme ještě jeden pojišťovací a bude pohoda, místo toho jsme však po závaru zabodovali my a soupeř měl místo pohody kurva stresy ☹️ O gól se přičinili hlavně Šulin a Krleš v mocném závaru který skončil ležícím brankářem a Krlešem dorážejícím na malém vápně levačkou. Krleš se přichomýtl k míči, nezadržitelně ho napálil pánubohu do oken (trajektorie skutečně pekelná směr nebe), jenže ejhle, jak byl blízko brány, tak se to ukázalo být vlastně geniálním zásahem, protože míčuda skončila pod břevnem a brankář na zemi neměl nárok. Hehe. Soupeř začal mrvit ještě víc sehrávek než obvykle a vyměnili jsme si několik dramatických útoků - z čehož bych zmínil hlavně mojí narážečkovou kombinaci se Zdeňkem kterou jsme hladce prošli celou obranou a já hovado blbý jsem trefil brankáře ačkoli kolem něj byl kilometr místa – prostě ta šance byla až příliš dobrá a gól to měl být. Jak posléze poznamenal Jirka, šlo prý o nejfotbalovější moment co za dobu jeho působení v našem týmu vůbec viděl ☺️ Další pěknou akci měli Zdeněk se Šulinem, ale ani nadvakrát či natřikrát se jim nepodařilo brankáře prostřelit. Na druhé straně nás soupeři jednou dostali pod tlak několika rohy (až se i rozhodčí smál Davidovi, že nám vůbec nepomáhá a jen to vyráží ☺️) a Krleš měl dva veselejší obranné momenty – poprvé když šel roh soupeře směrem k půli, Krleš si odstínil svého hráče a schválně nechal míč projet pod sebou mimo dosah bráněného hráče, jenže už nepostřehl, že je tam ještě jeden volný nabíhající který měl střelu jak na stříbrném podnose (naštěstí netrefil) a pak také při našem rohu při kterém rozehrát dozadu na Zdenka, jenže metr od něj, čímž vyslal dva soupeře do samostatného útoku. Situaci naštěstí zachránil MŠ na postu stopera když soupeři zkazili sehrávku. Za zmínku také stojí fakt, že Jirmi byl největší palič dne, protože zadřel asi 5 nebo šest šancí, hlavně v prvním poločase.

Nicméně, po nějakém tom bezbrankovém šaškování přišly další změny stavu. MŠ se při pokusu o střelu srazil hlavou se Zdenkem (jako střelec ze zadu se vůbec moc nevyznamenal, protože mě jednou ze zadu napálil do stehna) a musel střídat když simuloval krvácení. Střídání jsme úplně nedomysleli takže jsem na střídačce zůstal já i on, což tak nějak vyústilo ve dva rychlé góly Corleone (ač jsem se tvářil, že vystřídám aby se to zklidnilo, nikomu z obránců se zrovna na potvoru nechtělo). Poprvé hrubka obrany, tuším Tomáše Kodiše, protože šel dlouhý výkop za naší obranu na osamocenému

útočníka který si míč v poklidu zpracoval, otočil se a zaskóroval, podruhé to bylo trochu smůlovatější a o dohodě rovněž mezi Tomášem a Davidem – oba šli současně po míči, David ho dostal na ruce, ale srazil se s Tomášem, takže mu míč vypadl a pohotový útočník dorážel. 4:2 pro Corleone, nedlouho před koncem a důvod k depresi. Ale ještě není nic ztraceno, jak se minulou sezónu závěry nedařily, teď to vypadá slibně, takže Zdeněk vcelku nenápadně snížil na 4:3 střelou z pravé strany k vzdálenější tyči (krásná rána!) a pak už zaúčinkovalo naše haluzení. Šulin z jednoho závaru nenápadným lobem trefil spojnicí a soupeř dost znervózněl a naše zuřivá snaha byla korunována v poslední minutě kdy jsem poslal ze středu pole míč obloučkem doprostřed vápna a Šulin kopem ne nepodobným nohejbalovému smeči (noha hodně vysoko ☺) prodloužil až do brány. 4:4, soupeř si rve vlasy, my půlminutku betonujeme a je hotovo. Cenný bodík pro nás a doposud neinkasující Corleone od nás dostalo hned čtyři fíky.

Jinak Corleone hrálo příjemně férově a z naší strany to byl rozhodně jeden z nejfotbalovějších výkonů vůbec.

Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 15.5.2011

Hřiště: P1

Laxní přístup – Caroil 4:2
(3:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Zdeněk	Široký Michal
2:0	Bajar Zdeněk	Kodiš Tomáš
3:1	Hromádka Pavel	Jirmásek Tomáš
4:2	Krlín Michal	Široký Michal

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	3	2
Hromádka Pavel	3	2
Jirmásek Tomáš	4	0
Kodiš Tomáš	2	2
Krlín Michal	2	2
Šátek David	3	2
Široký Michal	3	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	4	2

Komentář rozhodčího:

Velice slušně vedené utkání, ve kterém byli hosté o něco lepší a zaslouženě zvítězili.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Caroil

Hromádka Pavel:

Uff. Tak jsme po nějaké době konečně vyhráli a vyhráli pořádně, tedy s nějakou formou převahy po většinu zápasu. Caroil byl koneckonců v tabulce spolehlivě poslední bez jediného bodíku, takže by bylo extrémně smutné, kdybychom je neporazili. Na to ale naštěstí nedošlo. Navíc se chvílku po zahájení objevil Zdenek, který původně dorazit neměl, což našemu výkonu celkem pomohlo (jak ostatně dokumentuje fakt, že první dva góly dával právě Zdeněk). Popravdě si ale obecně okolnosti kolem všech gólů tentokrát moc nepamatuji, možná to má něco společného se okamžitou značnou konzumací piva na festivalu v Letňanech po zápase, možná taky ne 😊

Speciálně u prvních dvou si nějak nejsem jistý, u třetího ano, ten jsem dával já poté, co jsme šli v pěkné akci tři na bránu, já kombinoval na středu, do zakončení šli dva na jednoho Jirmi a Zdeněk, ale Jirmi nezvládl závěrečnou sehrávku na Zdeňka zcela volného u tyče a brankář mu míč vyrazil. Bohužel pro Caroil ho ale vyrazil ke mně přímo k hlavě a já trefil hlavičku do vzdálenějšího konce brány (brankář v tu dobu ležel na zemi, smůla).

Mezitím jsme ale inkasovali jeden gól i my a tam to tedy bylo naprosto jasné. Ondra rozehrával na Jirmiho, místo toho to hodil soupeři do parádního brejku a pak ještě moc nechytal a soupeř mu poslal míč kolem nohy do brány. Velmi zbytečná záležitost 😊. V druhém poločase si to spravil několika pěknými zákroky, ale stejně to bylo lamózní.

V druhém poločase jsme stále měli mírnou herní převahu, dařilo se netradičně hodně kombinovat a to jak uprostřed hřiště, tak v obraně, jen v útoku jsme to místy moc zadrábávali a nedostatečně stříleli. Oba týmy ještě přidaly po jednom gólu: my ho dostali z brejku soupeře (rozehrával se roh a soupeři nám zdrhli), někdo si stěžoval na nevracení, někdo na přečíslení, ale myslím, že nás prostě jen přehráli. Na závěr jsme to pojistili čtvrtým gólem který tam nějak došudlal Krleš po příšerně chaotickém závaru v kterém padla i naprosto jasná ruka bránícího hráče a míč pak nějakou dobu poskakoval po lajně.

Obecně jsme měli ještě několik pěkných akcí u kterých byla škoda že tam nepadly (můj oblouček kterým jsem trefil břevno, ale odrazilo se to těsně před čáru), Krlešův volej z rohu který těsně před bránou zastavil někdo z obránců a Zdeňkova samostatná akce poté, co zachytil rozehrávku.

Celkově prostě solidní výhra 4:2 v příjemném, vcelku koukatelném a čistě hraném utkání.

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 22.5.2011

Hřiště: HANSP

**Glebus United Nations – Laxní přístup – 2:5
(0:3)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Jan	Šén Radek
2:0	Šén Radek	Zeman Ondřej
3:0	Šén Radek	Hromádka Pavel
4:2	Krlín Michal	Šén Radek
5:2	Hromádka Pavel	Šén Radek

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	4	2
Jirmásek Tomáš	2	1
Krlín Michal	4	2
Šén Radek	5	2
Široký Jan	5	2
Široký Michal	5	1
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	5	2

Komentář rozhodčího:

Dobry fotbal z obou stran, domáci v závěru svůj náskok pojistili.

Nejlepší hráč:

Zeman Ondřej

Recenze k utkání s týmem Glebus United Nations

Hromádka Pavel:

Tak dobrá, dvoučetná série utkání proti slabším soupeřům nám zatím vychází – ale nedá se zrovna říct, že by to bylo úplně bez problémů. Sešli jsme se bohužel jen v sedmi, tzn. s jedním na střídání, někde se nám pozapomněli Ujlaki a Petr kteří účast přislíbili. Škoda, protože mít hráče dva na střídání by nám dost pomohlo soupeře utahat.

Začátky z naší strany nebyly nijak přesvědčivé, nicméně pořád to vypadalo, že by to nějak jít mohlo. Naše obrana si povídala a bránila vstřelku krásně důsledně, nějaké nepřilíš dramatické šance jsme také měli, ale prostě to pořád vypadalo, že by to mohlo vyjít ☺ A také nakonec vyšlo. Popravdě si bohužel první gól už nepamatuju, ale dával ho HŠ po kombinaci se Šulinem (kterému se mimochodem povedl královský výkon a připsal si nějakou formu podílu na každém z našich pěti gólů). Možná jsme nějak propálili něco odraženého, brankář soupeře měl docela sklony srážet míče do vápna (čehož jsem také asi dvakrát využil ke střele, ale přes zahuštěné vápno to nikdy pořádně nikam neprošlo).

Hlavním znakem utkání se ale nakonec měly stát zuřivé hádky se soupeřem které začaly ve chvíli, kdy jsme dali druhý gól. Ondra vykopl na Šulina na pravé straně, ten pěkně páčil a brankář vyrážel míč až za brankovou čárou. Přitom se mu podařilo odkopnout celou házenkářskou bránu pryč (což jsem ještě neviděl) a posléze v neexistující bráně chytal ještě Honzovu dorážku. Vypukla mocná hádanice o tom, jestli bude gól, karta, penalta nebo co vlastně, ale rozhodčí nakonec zvolil pro nás nejlepší variantu, tedy gól = 2:0.

Třetí už byl s naší převahou hodně do pohody, můj aut z pravé strany, Šulin na vzdálenější tyči, dostal míč přímo na hlavu a jednoznačně prohlavičkoval brankáře. Poločas skončil a druhý dramatictější měl začít ☺

Ačkoli je 3:0 zcela pohodlné vedení, to bychom to nebyli my, abychom to drobátko nezdratizovali. Soupeř začal tlačit a postupně snížil na 3:2 – nejprve se pěkně uvolnil útočník soupeře a z polootočky pověsil Ondrovi krásný míč přímo pod břevno. S tím se toho ještě moc dělat nedalo. Horší bylo, že jsme nějak přestali hrát, soupeř nás dostal pod tlak a vypukla série asi 10x autů a rohů kdy jsme pořád jen vyráželi na další a další auty (obvykle na druhou stranu, než se házelo doposud). Ondrovi se ale nakonec podařilo jeden z míčů zachránit, jenže jsme pokurvili rozehrávku, soupeř se do nátlakové situace vrátil a asi ze čtvrtého následného autu našel zcela volného hráče (měl být Krleše) který nám dal gól hlavou (ne nepodobně tomu, jak to předvedl Šulin). To už na sebe bratři Širocí celkem hulákali, ale mělo být ještě hůř ☺

Do hry nás vrátili sami Glebusáci. Vystřídali totiž brankáře a nový brankář předvedl už asi při třetím zákroku zcela zbytečnou minelu – vystartoval z vápna na míč, který by nikdo z našich útočníků bezpečně nestihl a zcela jednoznačně ho asi metr od vápna vyrážel oběma rukama. Za což dostal červenou. Tím se Glebus docela odrovnal, protože ač vzápětí ještě dvakrát nebo třikrát zahrozili, už to nebylo ono a hlavně dopředu jsme si to mohli dávat celkem v pohodě díky přečíslení. Samozřejmě trvalo tak pět minut, než jsme se tomu nějak přizpůsobili, což kazili hlavně bratři Širocí, kteří na sebe nonstop řvali kvůli tomu jak bráníme nebo kvůli tomu jak útočíme, nebo tak nějak kvůli čemukoli. My řvali na ně ať drží hubu, oni na nás zpátky takže se celý tým profiloval jak banda pavianů vypuštěných z výběhu. Soupeř se nechtěl nechat zahanbit a tak došlo k několika šťouchanicím kvůli sporným momentům a pak už řvali všichni na všechny. Namátkově

zabodoval HŠ, který jednak předvedl jedno vzorové opláčení které našťestí nebylo ohodnoceno kartou a jednak po vyloučení soupeřova brankáře ze záhadného důvodu zajel do náhradníka skluzem ve chvíli, kdy dotyčný nehrál a čekal, až mu podají dres jiné barvy než mají ostatní hráči (což jsme si vydupali my). United Nations tomu prozměnu pomohli tím, že vybraní hráči ukrutně přifilmovali nějaké soubojové fauly, za což byl také jeden z Glebusů oceněn žlutou načež vypukla vřava a strkanice (tuším, že šlo zrovna o Honzovo opláčení) a vřava ještě eskalovala poté, co soupeř zjistil, že vytažená žlutá není pro našeho ale jejich hráče. No, zkrátka a dobře jsme od vyloučení brankáře dobrých 10-15 minut postupně prohádali až jsme se dostali do samotného závěru utkání.

Zklidnili jsme situaci, konečně si pořádně rozehráli systém bago, protože soupeř už moc nemohl a hned to neslo výsledky. Dávám ze středu na Šulina u rohového praporku, ten pálí do vápna spíš takový střílený centr, já se divím potichu, Jirmi na střídače už řve „nééé“ a propadá depresi a kde se vzal tu se vzal, ve vápně zcela volný Krleš, díky bombě nedostává šanci uhnout hlavou a nastřelenou hlavičkou nekompromisně skóruje. Hehe, to jsem nečekal.

Zápas ještě minutku před koncem pečetíme čistě formální narážeczkou (soupeř už opravdu přestal hrát) kdy projdu středem, dám si to se Šulinem vpravo, dostanu zpět na střed a pošlu míč podél brankáře na 5:2 a je hotovo.

Výsledek mohl být lepší a mohl být taky horší, soupeř zvládl několikrát nastřelit tyč, ale vzato kolem a kolem, asi to docela odpovídá ☺

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 29.5.2011

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Kenguru FC - 3:2
(1:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Zdeněk	Široký Jan
2:1	Bajar Zdeněk	Široký Jan
3:2	Bajar Zdeněk	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	3	2
Hromádka Pavel	3	2
Krlín Michal	3	2
Široký Jan	3	2
Šafka Jiří (<i>brankář</i>)	3	2

Komentář rozhodčího:

Laxní přístup pouze v pěti předvedl heroický výkon. K vidění bylo mnoho zajímavých akcí.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Kenguru FC

Hromádka Pavel:

Dobrá, jedeme dál – dvě remízy a tři výhry v řadě, nicméně tohle byla heroická záležitost od všech (nemálo) zúčastněných. To make long story short – dorazili jsme v pěti a bez brankáře, takže naše vyhlídky byly zcela jasné: hrát celý zápas v oslabení, lepit to jak to půjde a dostat míň, než šest gólů aby se dalo prohlásit, že byl zápas úspěšný (hanba všem co nedorazili a přitom za určitých okolností mohli: dívám se hlavně směrem Tomáše Uljakiho (ta třetí absence už není vtipná), Šulina a několika dalších existencí).

Nakonec jsme cíl splnili a to ještě vysoko, vysoko nad očekávání. I v totálním oslabení za krutého vedra s polochromým Zdenkem (koleno), Honzou (krk) a nikdy dříve nechyťajícím Jirkou jsme uhráli vítězství 3:2 (a to ještě stojí za zmínku, že jeden z gólů jsem nám dal já sám). Zdeňkův hattrick je pak vítězství fotbalových bohů nad hmotou ☺

Hlavní podíl na našem vítězství má samozřejmě soupeř. Dovolili nám celkem hrát, fyzicka jim i přes jednoho střídajícího odešla snad o trochu dřív, než nám a po celý zápas vlastně nenašli recept na to, jak nás systematicky přečíslovat. Tvorba hrozných chyb v rozehrávce nám pak pomohla zlikvidovat přes polovinu akcí soupeře bez našeho většího přičinění.

Takže jak to vlastně šlo? Hráli jsme dost úsporný fotbal, hodně vyčkávání na soupeře a občasné velmi přímočaré brejky. Hodně pomáhal Jirka výkopy které šly většinou krásně na naše hráče ve střední vzdálenosti, zadařilo se ale občas i z autů házených za obranu (Zdeněk šel dvakrát do brejku přímo z autu).

Do vedení jsme šli poměrně brzy po akci Zdeňka a HŠ – Zdeněk ze střední vzdálenosti propálil soupeře. Před koncem poločasu soupeř bohužel stáhl na 1:1 a to mým prostřednictvím – dva šli na bránu a dávali si míč přes vápno, sehrávku se mi sice zblokovat podařilo, jenže bohužel přímo k tyči naší brány. Nevím, jak by zakončoval soupeř (který by byl ve výborné pozici), ale takhle pěkně by to určitě nezvládl ☺. Takže poločas 1:1 a ještě to vypadá docela dobře.

Ve druhém zvyšujeme na 2:1 opět po ose Honza – Zdeněk, ačkoli už moc nevím jak přesně jsme ho dali. Máme pak několik zajímavějších akcí, ale většinou to končí na tom, že Honza prostě doveze míč soupeřovu brankáři a tomu ho odevzdá ☺ Kengurákům se zadaří srovnat na 2:2 celkem solidní střelou prostředkem vápna kterou nabíhající útočníci, obrana i brankář Jirka prostě minou. Zrada. Pak ovšem přichází náš královský moment, vysílám Zdeňka po pravé straně, ten zuřivě kličkuje, nechává se zahnat do pravého rohu, ale brankáře si přitom udělal, Honza si dobíhá do vápna ale Zdeněk neváhá a z ostrého úhlu umísťuje míč do brány potřetí. Pak chvilka toho betonování, soupeř už nemá odpověď a je hotovo. Úžasných 3:2 !!

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 5.6.2011

Hřiště: ZAK

Vzteklé Želvičky – Laxní přístup - 2:3
(1:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Šén Radek	Hromádka Pavel
2:1	Široký Jan	
3:1	Široký Jan	Šén Radek

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	3	2
Kodiš Tomáš	3	2
Krlín Michal	1	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	2
Šén Radek	3	1
Široký Jan	3	2
Široký Michal	3	2

Komentář rozhodčího:

Výborný vstup do utkání měli hosté, kteří využili chyby brankáře a skórovali v první minutě. Domáci ale zápas otočili až na 3:1. Přesto se hosté nevzdali a ostřelovali branku soupeře, dokázali ale už jen snížit.

Nejlepší hráč:

Šátek David

Recenze k utkání s týmem Vzteklé Želvičky

Hromádka Pavel:

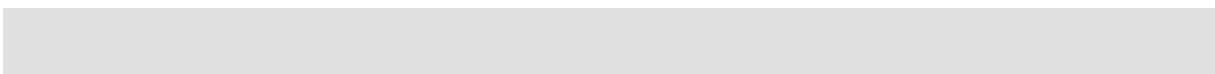
Tedy, samozřejmě nic proti rozhodčímu, ale dát nejlepšího hráče Davidovi (který sice chytl výborně, ale přiznejme si, ten první gól... ehm...).

No, abychom to nezdržovali a pořádně rozmázli hned na začátku – soupeř rozehrává, první druhý, míč klasicky směrem zpátky na obránce a tam už hráč posílá dloooooouhý centr na naší bránu. Na vápně je útočník, na vápně je i obránce a z nějakého důvodu se tam rozběhl i David a hezky tam hopsal, takže tam byli tři. Jenže míč vůbec nešel na vápno, ale přímo do naší brány, takže David ho tak o dva metry podběhl a my dostali gól už tak asi v desáté vteřině. To jsem nežral! David se to chvíli snažil svést na obranu, ač jsem nepochopil na základě čeho, ale vzápětí byl celotýmovou radou morálně utlučen a uznán vinným ☺

Pak se ovšem hrál velice pěkný fotbal s naší mírnou, leč setrvalou převahou. Jak píšou recenzi pozdě, tak už si kupodivu nepamatuju ani svojí asistenci pro Šulina, ale určitě to muselo být hrozně chytré, rafinované a nedalo se to neproměnit. Jako ostatně vždycky, když na tom mám podíl ☺

Soupeř ukázal ještě jednu zásadní slabinu a tou bylo stavění zdí při našich přímácích – obvykle nechali mezi zdí a tyčí místo a brankář číhal na úplně druhé straně. Já jsem se ještě projevil jako pako blbý a nabídnutou mezeru a snadný gól jsem minul a trefil jen zeď, o nějaké ty minuty později ovšem dostal podobnou příležitost na stříbrném podnose Honza (já už se tam radši necpal) a ten nepohrdl (a po gólu pořád pořádkem pořádal, že fauly na něj se prostě nevyplácí). Takže už 2:1 pro nás. Pak jsme si vyměnili strany a Honza zvyšoval na 3:1 po pěkné narážečce od Šulina, osobním souboji s obráncem (srážka rameny) a čistém průstřelu brankáře tuším mírně zprava (jestli si to s něčím nepletu ☺)

To už to vypadalo slibně, ale Želvičky byly tou dobou už vsutku vzteklé, my už přece jen fyzicky ochablější (jen jeden střídající) a jejich kreativnější hráči pochopili jak na to a začli hrát přímočaře, takže cca posledních deset minut jsme stavěli hradby jak před nájezdy zuřivých tatarů a létalo to zleva zprava. Naštěstí Želvičky zvládly jen čtyři minuty před koncem snížit a my už vedení udrželi, takže došlo i na obvyklou mantru našich soupeřů (a tentokrát to myslím znělo konkrétně takhle: „*Jak jsme s takovejma žebrákama mohli prohrát*“.

Zápis o utkání – 10. zápas

Datum zápasu: 12.6.2011

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Los Gigoalos - 7:0
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Šén Radek	Široký Michal
2:0	Šén Radek	Hromádka Pavel
3:0	Bajar Zdeněk	Šátek David
4:0	Bajar Zdeněk	Šátek David
5:0	Šén Radek	Šátek David
6:0	Hromádka Pavel	
7:0	Bajar Zdeněk	Šén Radek

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	4	0
Hromádka Pavel	6	0
Kodiš Tomáš	2	0
Krlín Michal	2	0
Šátek David	6	0
Šén Radek	5	0
Široký Jan	5	0
Široký Michal	5	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	7	0

Komentář rozhodčího:

Klidné utkání s převahou domácích.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Los Gigoalos

Hromádka Pavel:

Já chápu, že si ze mě jako parta blbounů nezapných děláte srandu, že si jednotlivé góly moc nepamatuju, ale já mám během utkání na práci spoustu jiných důležitých věcí, jako je třeba všeobecné pořvávání a chválení, zahánění HŠ pryč od naší svatyně, obviňování brankářů že chytají tužku a tak...

Takže zrovna sedmichodové brankové hody si vybavuju hodně částečně. Účast po delší době (a také naposled) značná, což se (sakra sakra, proč to tak není častěji) projevilo a projednou jsme soupeře utahali a zničili my a ne on nás.

Gigoalos se ukázal jako jeden z tuto sezónu jich tradičních hravých týmů, které ale stačí nechat chvíli hrát a oni už ty sehrávky zkazí sami. Naše obrana si navíc docela povídala a fungovalo to pěkně, takže se Ondra až tak nezapotil. Každopádně, průběh zápasu byl jednoduchý. Ze začátku dost srovnané, ale podařilo se nám tam propašovat jeden gól (Šulin + MŠ). Pak se skoro dalších půl hodiny hrálo opět docela pěkně, ale nadějně z naší strany, až jsme konečně v půli druhého poločasu protrhli smůlu, já poslal Šulina a ten skóroval podruhé. Třetí gól vytěžil Zdeněk z čarování po pravé straně (sklepnul mu to tam David a tím mi ukradl asistenci, bídák) po velké chybě brankáře, protože slabší střela se k němu došudlala, a brankář míč vzal a hodil si ho za záda – což soupeře definitivně rozložilo. A od toho okamžiku už vypukla jednostranná exhibice z čehož jsme vytěžili ještě čtyři góly. Šulinovy a Zdeňkovy hatricky jsem nařadil jen já jednou penaltou za aut hozený do vápna který soupeřův obránce celkem zjevně vyrazil ven rukou (ani moc neprotestoval).

Bodově si tedy hodně přilepšili Šulin, Zdeněk a také David. Nejvíce exhiboval HŠ mastodontím řevem po faulu na jeho osobu. Prý si tím pomáhá při padání ☺ Spíš mi připadal jak Banshee co se snaží rozmělnit povrch hřiště před dopadem na měkoučký píseček (což nefunguje), ale na rozhodčí a pískání trestňáků to poslední dobou funguje docela pěkně.

Příště nás tedy čeká závěrečný zápas sezóny (s předem hlášenou ukrutně malou účastí) a bude to o 2.-5. místo.

Zeman Ondřej:

K předposlednímu zápasu sezóny se naši hráči dostavili s obavou, abychom přestáli úvodní čtvrtminutu zápasu bez gólu zpoza půlky, kterýžto nepustit byl můj úkol, neboť jsem chránil naši v tomto zápase nedobytnou svatyni (a nestalo se mi to na rozdíl od někoho, kurva, chtěl bych to vidět). Těsně před zápasem přestalo pršet a šlo se na věc. Herně jsme byli v prvním poločase mírně lepší, což nám umožnil soupeř hlavně tím, že byl zcela neschopen ve finální fázi zpracovat nebo si dát přihrávku. Do šance se dostal jen jednou, ale útočník obstřelil nejen mě, ale i branku (samozřejmě perfektní zmenšení střeleckého úhlu), jinak měl v prvním poločase jen jednu střelu z ostrého úhlu (zákrok zívačka). Naše zakončování ale taky nebyla žádná sláva, i když šancí nebo alespoň dobrých možností jsme měli rozhodně víc, vytěžili jsme z nich však jen 1 gól (tuším Šulin?). Pohotová střela k tyči, čistě zahraný.

Druhý poločas začal jako ten první, co se týče hry, ale naštěstí jsme si to nezkomplikovali jak jindy (ze zkušenosti víme, že výsledek 1:0 poločase může taky znamenat utrpený debakl pravděpodobněji než cokoliv jiného) a začali proměňovat šance. Zdeněk s Šulinem mají myslím po 3 gólech, k tomu Caidel z penalty a celkový výsledek 7:0. 3. gól nám daroval soupeřův gólman, který jinak nechytal špatně (1 parádní robinzonáda), ale tohle se mu fakt nepovedlo, když si zařval a nechal se přeskočit od vlastní nohy

odraženým míčem po snadné střele. Obrana zachybovala vážněji za celý zápas pouze jednou, když pustila samotného hráče středem, ale jeho střelou z penaltového puntíku jsem si (díky svému klasicky parádnímu zákroku) čisté konto zkazit nenechal. Nevím který gól (myslím, že ten 3.) padl po přímáku nařízeném po faulu na malýho širiho, který při svém holčičím pádu (faul to sice byl...) zařval dominantně samčím způsobem a chtěl, aby to bylo v recenzi zmíněno.

Vysoká výhra po delší době určitě potěšila. Potěšilo taky to, že obrana byla po celý zápas pevná, a že po 2. a zejména po 3. gólu zmizely z naší hry ty nejkřiklavější zalamení (např. malej širi se nevracel do obrany). Výkony všichni dobré, Zdeněk se Šulinem výborné, Krleš se nenápadně snažil zůstat co nejdéle na střídačce, velkej širi po celý zápas neatakoval ani jednu vlastní bránu, Jirmi nepřítomen:))

Zápis o utkání - 11. zápas

Datum zápasu: 19.6.2011

Hřiště: P1

**Power Rangers - Laxní přístup - 2:3
(0:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Šén Radek	Ujlaki Tomáš
2:0	Šén Radek	Hromádka Pavel
3:1	Šén Radek	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	3	2
Jirmásek Tomáš	3	1
Šafka Jiří	1	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	2
Šén Radek	3	2
Široký Michal	3	2
Ujlaki Tomáš	2	2

Komentář rozhodčího:

Oba týmy si přišly především zahrát fotbal. Možnosti střídání byly omezené, což se časem projevilo.

Nejlepší hráč:

Šén Radek

Recenze k utkání s týmem Power Rangers

Šátek David:

S trochou obav z počasí a hlavně z naší účasti jsem se v neděli před obědem vydal na Pražačku k poslednímu ligovému zápasu. Jako starej poctivec, který si byl dobře vědom toho, že po zápase se bude konat posezónní chlastačka, nechal jsem auto tentokrát doma a vyplatilo se.

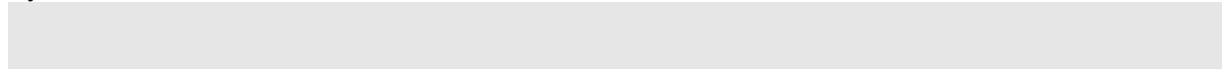
Těsně před Pražačkou se rozpršelo, což mě trochu namíchlo, ale když jsem viděl jaký chcanec přišel po zápase tak můžeme být ještě rádi za těch pár kapek. Sešlo se nás nakonec sedm což byl nad očekávání dobrý počet zvláště když soupeř neměl jediného hráče na střídání a místo gólmána povolali nějakého spoluhráče z pole.

Začali jsme celkem svižně a prvních několik minut soupeře přimáčkli na jejich vlastní půlce. Soupeř ne že by byl až tak úplně špatný, ale spíš nechápal... (né že by se nám to už dříve nestalo) Nicméně, probral se z toho celkem brzo a několikrát zahrozil. Jednou, když soupeřův hráč zůstal absolutně nehlídán ve vápně, dostal míč a naštěstí byl k bráně otočen zády, takže než se stihnul naštelovat tak jsem se dokázal i já přemístit a vrhnout se mu pod nohy. Druhá nebezpečná situace nastala ve chvíli, kdy se uvolnil jejich nejlepší hráč s č. 6 a zcela nehlídán, pravda trochu zbrkle vystřelil z rohu vápna. Střela šla blbě u země ale naštěstí jsem ji silou svého těla zpacifikoval. Ze začátku si ještě vzpomínám na blbě tlachy ze strany některých „spoluhráčů“ ať si dávám bacha na nákony z půlky. Soupeř mě ale viděl v některém z dřívějších zápasů, kdy uznal, že se střelami nebo centry z dálky nemám problém (na rozdíl od náhradního gólmána) a že výjimka potvrzuje pravidlo a za celou dobu nekopnul jedinej centr nebo nehodil aut směrem na bránu. Po asi dvaceti minutách jsme se přeci jenom prosadili. Ve vápně soupeře probíhal ukrutný závar (jako už poněkolikáté) míč se odrazil od Tomáše U. k Šulinovi a ten nekompromisně zavěsil pod víko. 1:0 Chvilí po gólu se nám dařilo držet aktivní pojetí hry, ale ke konci poločasu se k držení míče dostával většinou soupeř. Naštěstí naše obrana disponovala dostatečnou silou a soupeře k ničemu vážnějšímu nepustila. Sem tam jsme sice zahrozili, ale to bylo vše. Za zmínku stojí snad nějaké tyčky a břevna, která jsme nastřelili a moje dosti mršené výkopy. No nic raději budu mršit výkopy než střely. Celkově první poločas vyzníval ve stylu jednou já jednou ty. O přestávce jsme si vyjasňovali, kdo že hraje ve středu (Pavle, byls to ty) a jak si obsazovat hráče při přechodu do obrany.

Po poločase jsme se trochu vzpamatovali a dokázali ustát úvodní nápor soupeře. A to dokonce takovým způsobem, kdy po vhozeném autu Šulin hlavičkoval a nabídnul soupeřovu brankáři možnost protažení se. Gólmán nakonec zůstal pouze u toho protažení. Nevím jestli si na míč sáhnul, ale míč s líznutím o tyčku skončil v síti. 2:0. Pak jsme začali mírně zmatkovat. Obrana si přestala předávat hráče, tak jak to dělala doposud a soupeř se začal prosazovat do situací, které smrděly. Pár střel jsem pochytal, něco šlo do sítě za brankou a jednu dokonce kopl tak doprdele, že přišli o svůj vlastní míč. Jako záchranáře jsme vyslali Tomáše U. Ten se svého úkolu zhostil více než zodpovědně a málem se ztratil i on. Šulin, který se snažil chytit asi už sedmý dech v tu chvíli sotva chodil, takže jsme Tomáše z jeho záchranářské mise museli odvolat. V tu chvíli už to bylo 2:1. Soupeř se přeci jenom prosadil, kdy rozebral naši obranu celkem nezvyklým přečíslením 4 na 3 a právě volný čtvrtý hráč prudkou ranou k tyči skóroval. Na míč jsem si sice sáhnul, ale bylo to prd platné. Inkasovaný gól a Šulinova regenerace na lavičce nás trochu povzbudila. Vyrovnali jsme hru a začali se víc talčit dopředu. Po dalším zaváhání obrany soupeře se opět prosadil Šulin. Už moc nevím jak se to seběhlo, vím jen že před bránou probíhaly nějaké zmatky a Šulin skóroval z voleje. 3:1. V tu chvíli už jsem věřil, že to nějak dopadne. Bylo sice ještě hrozivých 10 minut do konce což pro tak zkušené borce jako jsme my nepředstavuje žádnou překážku, ale nějak jsem prostě doufal. Je fakt, že po tomto gólu jsme začali tahat za kratší konec zase my.

Soupeř ještě dokázal snížit na 3:2, kdy se přes 3 hráče prosadila jejich #6, sólo jsem mu sice vyrazil, ale odražený míč již nedokázal nikdo uklidit do bezpečí a volný hráč se nemýlil. Na vyrovnání už ale soupeř neměl čas a ani sílu (což bylo štěstí, protože s nedostatkem sil jsme jim velmi zdatně konkurovali). Rozhodčí odpískal a my se radovali nad vydřeným vítězstvím 3:2 a nad reálnou šancí na postup.

Po zápase proběhla celkem solidní zapíječka byt' s malou účastí, ale zato s větší výdrží.

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Bajar Zdeněk	17	13	7	12	1	4	24
Hromádka Pavel	29	19	10	4	8	1	23
Jirmásek Tomáš	15	18	8	0	2	0	10
Kodiš Tomáš	8	12	6	0	1	0	7
Krlín Michal	20	19	10	3	0	0	13
Šafka Jiří	11	10	5	1	0	0	6
Šátek David	24	15	8	0	5	2	15
Šén Radek	22	13	7	11	6	2	26
Široký Jan	18	15	7	4	2	0	13
Široký Michal	24	9	8	0	3	0	11
Ujlaki Tomáš	3	4	3	0	1	0	4
Zeman Ondřej	19	9	5	0	1	2	8

Hromádka Pavel:

Návrat do osmé ligy dopadl tak jak měl. Místo vymetání chvostu tabulky se sezóna docela pěkně zadařila a až na místy velmi bídnou účast si vlastně není na co stěžovat. Sedm vítězství, dvě remízy a dvě prohry (z toho jedna smůlovatá, ač výhry byly často se štěstím) nám vynesly celkem 16 bodů. Což je dost na to, abychom byli v kategorii možný postup, takže až v září uvidíme, jestli hrajeme stále osmou, nebo sedmou. 16 bodů je mimochodem náš druhý nejlepší výsledek historie, to i do šesté ligy jsme zvládli postoupit jen s patnácti body ☺ (a samozřejmě 21 bodů když jsme osmou ligu vyhráli). Celkové skóre 35:27, což nevypadá nijak zajímavě až na to, že nad 35 gólů jsme se za těch osm let dostali jen třikrát ☺ Takže taky super.

Kádr ovšem jednoznačně oslabil. Carlos mimo, Petr Guzan a Ondra Němec taky, naštěstí se alespoň výborně přidružil Zdeněk a hodně chodit začal taky Šulin. Přesto jsou dva zápasy hrané v oslabení jasným signálem, že hráčů není až tolik a nějakou posilu by to rozhodně sneslo. Ovšem kde brát a nekrást.

V kádru tedy 12 lidí, což je sakra málo (podobná krize byla i v roce 2009, míň nás ještě nikdy nebylo). Účast na zápas 7,64 (nic moc), průměrná docházka každý 7x, to zas tak špatné není. Na všech zápasech nebyl nikdo, ale Caidel a Krleš s 10 byli dosti blízko. Po osmi pak mají David, MŠ a Jirmi. Celkově já 187, Krleš 175, Ondra 142 a čtvrtý stále (ač asi naposledy) Newman 123. Honza Široký stále nic nešoupl, lama jedna přiznám se, že mám dojem, že ani David neslavil, ač tu stovku tuhle sezónu překročil. Nebo snad ano? V příští sezóně by stovku mohl pokořit Jirmi, pokud by přišel na všechny mače.

Velmi potentní střelce máme tuto sezónu hned dva. Zdeňkových 12 gólů je druhým nejlepším výkonem historie (na průměr), Šulinových 11 je šestý nejlepší výkon (také na průměr). Pak nějakou dobu dlouho nic a pak já a HŠ po čtyřech. Celkově já (59), Pohl (51), HŠ dotahuje (48). Erich (33), Petr a nově i Krleš (32).

Nejlepším nahrávačem jsem stejně jako minulou sezónu já (8 nahrávek – 4. nejlepší výkon historicky), výborně nahrával také Šulin s šesti nahrávkami (8. nejlepší historicky). Za zmínku stojí také David s pěti nahrávkami. Historicky já (66), HŠ (46), Pohl, MŠ a Newman (23), Erich, Ondra a Krleš (21).

O branku se tentokrát rovnoměrně podělili David a Ondra (dohromady devětkrát), Ondra dostal 9 s průměrem 1,8, David 11 průměr 2,75. Lépe z toho ovšem vyšel nouzový náhradník Tomáš Kodiš a Jirka Šafka (Kodiš poločas s jedním gólem, Šafka celý zápas se dvěma). Na poločas zaskočil i HŠ a dostal čtyři fíky (z toho jeden od invalidy). Vychytanou nulu má na kontě jen Ondra ze sedmigólové demolice Los Gigoalos.

Už od půlky sezóny aktivním povykování upozorňoval MŠ, že vede tabulku +/- a udržel to až do konce: +24/-9, patnáct bodů do plusu. +10 mám i já a Ondra. +9 pak Šulina a David. Nejhuř dopadli Tomáš Kodiš a Jirmi (-4 a -3 – což je ovšem oproti minulé sezóně docela pokrok, jen tři hráči v mínusu). Absolutně: Caidel +29, MŠ a David +24 a Šulin +22. V mínusech pak Caidel a Krleš (-19) a Jirmi (-18). Historické statistiky vede David (+61), Pohl (+41), dotahují já (+39), Šulin (+34) a Petr (+32). Absolutně historicky: Caidel (+400 zarovnaných ☺), David (+273) a Ondra (+253). Caidel (-361), Krleš (-315), Ondra (-263).

DREAM TEAMEM, tedy nejužitečnějšími hráči sezóny se stávají Šulin (26 bodů), Zdeněk (24), Caidel (23), David (15), HŠ a Krleš (13). Nejhuř dopadl Tomáš Ujlaki, přinesl týmu jen 4 body. Celkově: Caidel (354), Krleš (230), HŠ (215), Ondra (184), Newman (175) a MŠ (174).

Pocta za nejlepšího hráče tentokrát docela cestovala, Zdeněk vyhrál čtyřikrát, Šulin, David a Ondra 2x, já jednou. Celkově já (42), David (22), Erich (9), HŠ (8), Pohl (7).

Zazvonil zvonec a statistikám je konec. Těšme se na další sezónu (ať už v osmé či sedmé lize).